

(Михея, 1:9 - 2:1)

Почуй нас, Господи, і поблагослови нас на вивчення Слова Твого. Амінь.

Дорогі наші друзі, ми продовжуємо вивчати Книгу пророка Михея.

В цій Книзі ми бачимо ще один тип людини, котра, за волею Всевишнього Бога, має провістити суворе послання. Оскільки послання є різким і суворим, людина, котра провіщає його, повинна мати лагідне і добре серце. Але чому? Тому, що перш ніж Бог покарає людей, Він хоче аби вони знали що Він відчуває і як болить Його серце.

Для цього Всевишній Бог направив плачучого пророка Єремію, а потім - ридаючого пророка Михея. Почувши його послання, а потім побачивши його смуток та жалобу, люди починали розуміти що відчуває Всевишній Бог через їхні гріхи та переступи. Бог не є мстивий. І хоча Йому не до вподоби засуджувати і карати грішників, Він повинен карати за гріх. Друже мій, подумай і ти зрозумієш, що Бог не може дозволити будь-кому чинити зло Його створінням й не покарати винного в цьому злочинстві. Бог не був би Богом, якби Він не встановлював справедливості серед Своїх створінь. Якщо чиниться зло, якщо коїться гріх, тоді невідворотно настає кара Божа. Бог здійснює покарання невдовзі після винесення Свого вироку. І якщо Бог розпочав покарання, ніщо і ніхто не може зупинити Його. Пророк проголошує:

"Бо рани її невидимі, бо це аж до Юди прийшло, воно досягло аж до брами народу Мого, аж до Єрусалиму"

/Мих.1:9/.

"Бо рани її невидимі" - нація перейшла невидиму межу, із-за якої вже нема вороття. І хоча мені достеменно невідомо, де саме знаходиться ця межа, я впевнений в її існуванні. Якщо людина або весь народ переходить цю межу, тоді всі звернення і благання до Бога стають марними. Справа не в тому, що Бог є безжалісний або немилосердний. Справа в тому, що окрема людина або весь народ настільки погрузили в гріху, настільки довго залишалися глухими до звернень Бога, що Йому залишилося єдине - суворо покарати їх.

"Рани її невидимі" - народ не хоче слухати Всевишнього Бога. Це питання дуже хвилює і непокоїть мене. Я часто замислююся над тим, а чи не перейшов мій народ цю невидиму межу, із-за якої немає вороття? Я добре розумію і бачу, що сьогодні люди не чують Слова Боже і не бажають чути його. Незважаючи на те, що в останній час зростає увага людей до Слова Божого, я іноді розмірковую наскільки ця увага є глибокою та щирою. Чи слухання Слова Божого і послух Слово є

синонімами? Я знаю чимало людей, котрі живуть у гріху або жили у гріху, проте ніколи не покаялися. І, незважаючи на це, вони говорять про свою любов до Слова Божого! Невже вони переступили цю невидиму межу, і тепер не можуть сподіватися нічого, окрім кари Божої?

"Бо рани її невидимі, бо це аж до Юди прийшло, воно досягло аж до брами народу Мого, аж до Єрусалиму". Очолюване Сеннахарібом асирійське військо напало з півночі й просувалося землями північного царства. Загарбники просунулися на південь до самих стін Єрусалима. Правитель північного царства Єзекія перелякався і думав, що ворог захопить Єрусалим. Проте Бог надіслав до царя Єзекії пророка Ісаю провістити цареві, що ворог не захопить Єрусалим, і що це має послужити місту суворою пересторогою. Отож, певний час Юдея прислухалася до Божого застереження, але згодом вона відкинула його і повернулася до служіння ідолам, до своїх старих гріхів і переступів. Настав день, коли Всевишній Бог мав покарати Юдею так само, як Він покарав Ізраїль.

Далі пророк Михей наводить перелік десяти місцевостей, центрами яких були великі міста. Всі вони зазнавали сильного впливу з боку Самарії та Єрусалима. Не всі з перелічених міст можна знайти на сучасній карті цього краю. Проте зазначу, що цей перелік починається з півночі, з Самарії, продовжується в південному напрямку – до Єрусалима, і далі на південь, за Єрусалим. Пророк проголошує:

"Не сповіщайте про це в Гаті, і не плачте й не голосіте, качайтеся у поросі в Бет-Леафрі"

/Мих.1:10/.

"Не сповіщайте про це в Гаті". Назва "Гат" означає місто плачу та жалоби. Бог говорить: "Не ридайте у місті плачу!" Місто Гат належало філістимлянам, запеклим і давнім ворогам Ізраїлю. Бог наказує їм: "Не давайте знаки їм, що Моя кара впала на вас!"

"Качайтеся у поросі в Бет-Леафрі!" Назва "Бет-Леафр" означає "місто пороху". Посипання голови порохом у стародавні часи було ознакою глибокої жалоби. Ми не знаємо, де було розташоване це місто. Проте викладена тут думка є очевидною: люди мали впасти в жалобу в своєму рідному місті. Пророк закликає:

"Пройди в голизні і соромі, о мешканко Шафіру! Вже бо не вийде мешканка Цаанану. Голосіння Бет-Гецелу не дасть вам спинитися у ньому!"

/Мих.1:11/.

"Шафір" у перекладі означає "місто-красуня". Повірте мені, всі його мешканці безслідно зникли. Зникло і саме місто. І тепер нам навіть невідомо, де воно було

розташоване. "Місто-красуня" вже ніколи не вихвалитиметься своєю красою, воно залишиться "в голизні та соромі".

"Вже бо не вийде мешканка Цаанану". "Цаанан" означає "місто мандрівників". Отож, жителі цього міста вже ніколи нікуди не помандрують. Де знаходилося це місто нам також невідомо. Пророк Михей продовжує:

"Як їй надіятись на щастя, тій, що живе у Мароті? Лихо бо від Господа зійшло аж до воріт Єрусалиму"

/Мих.1:12/.

"Як їй надіятись на щастя, тій, що живе у Мароті?" - запитує пророк. Назва "Марот" означає гіркоту. Жителі цього міста сподівалися почути гарні, приємні новини, однак отримали гірку звістку: "Лихо від Господа зійшло аж до воріт Єрусалиму". Військо асирійських завойовників підійшло до самих стін Єрусалима. Пророк далі говорить:

"Запрягай у колісницю бистрих коней, о мешканко Лахішу! Ти початок гріха для сіонської доньки, бо в тобі знайдено провини Ізраїлеві"

/Мих.1:13/.

Лахіш було містом коней. Тут були збудовані величезні конюшні. Це місто розташоване на південний захід від Єрусалима, недалеко від філістимського краю. Саме тут вперше в історії південного царства Юдеї було запроваджене ідолопоклонство. Очевидно, що місто Лахіш було проміжною ланкою ідолопоклонства між Ізраїлем та Юдеєю.

"Запрягай у колісницю бистрих коней" - пророк згадує тут коней. Ми знаємо про те, що в цьому місті розводили коней, яких використовували для поклоніння сонцю. Ви можете пригадати, що навіть у стародавніх греків їхній Аполлон правив у небі своєю колісницею, це було пов'язане з поклонінням сонцю. Всевишній Бог суворо засуджує Лахіш через те, що це місто сприяло поширенню ідолопоклонства в Юдеї. Пророк наголошує:

"Тому мусиш прощальні дари дати для Морешет-Гату; дома Бет-Ахзіву будуть оманю для царів ізраїльських"

/Мих.1:14/.

Морешет-Гат - це рідне місто пророка Михея, воно знаходилося в південному царстві Юди.

"Дома Бет-Ахзіву будуть оманю для царів ізраїльських" - провіщає Божий пророк. Назва "Бет-Ахзів" означає "місто-брехун" або місто брехунів". Місто-брехун, як і всі ці міста, жило згідно свого ймення. Його жителі були завзятими брехунами. Староєврейською мовою слово "ахзів" означає "зимовий струмок" або "брехня". Причина такої двозначності цього слова полягає ось у чому: в Ізраїльській краї маленькі річечки і струмки мають особливий характер. Такий характер мають усі струмки посушливих країв. Взимку та навесні такі

струмки переповнюються водою й перетворюються на бурхливі потоки, що можуть накоїти чимало лиха. А влітку, з настанням сухого сезону, вони ледве не зникають. В Ізраїльським краї багато русел пересохлих рік. Весняні зливи перетворюють ледве помітні струмки на бурхливі потоки. Отож, тепер ви розумієте обидва значення цього омоніму "ахзів" - зимовий струмок або брехня. Бет-Ахзів було містом-брехуном через те, що його правителі обіцяли в годину скрути прийти на допомогу північному царству. Проте вони ніколи в дійсності так і не прийшли їм на допомогу. "Доми Бет-Ахзіву будуть оманю для царів ізраїльських" - як точно провістив пророк! Вустами пророка Бог проголошує:

"Я ще нашлю спадкоємця на тебе, о мешканко Мареші! Слава Ізраїлю досягне аж до Адулламу!"

/Мих.1:15/.

Тут ми маємо натяк на те, що допомога Ізраїлю таки надійде, але це станеться не зараз. Ми маємо тут ледве помітний натяк на те, що "слава Ізраїлю" прийде з нащадком Давида. І лише наш Господь Ісус Христос повністю задовольняє наведеним словам. Одне з імен нашого Господа - Вірний. Він є вірний і чесний, і Він прийде спасти їх. Цілком зрозуміло, що Він не прийде з міста-брехуна.

Однак, за часів пророка Михея Ізраїль був зраджений, зраджений у самий наглий спосіб. Ніхто не прийшов на допомогу Ізраїлю, коли асирійське військо вдерлося на його землю з півночі й грабувало його. А тепер пророк закликає тужити і сумувати весь ізраїльський народ:

"Обстрижись, оголися по твоїх дітях, щиро коханих. Пошир свою лисину, мов ув орла, бо пішли на вигнання від тебе вони!"

/Мих.1:16/.

Коли асирійські загарбники вперше захопили Ізраїльський край, вони відправили всю молодь у неволю. Пророк закликає людей сумувати і тужити через це лихо. Обстрижене волосся, лиса голова людини - це були ознаки глибокої жалоби та великого розпачу. "Пошир свою лисину, мов ув орла"- говорить пророк. Тут йдеться про грифа - хижого орла-стервоїда, що водиться в горах. Голова і шия цього птаха голі. І хоча закон Мойсея забороняв євреям голитися та підстригати бороди, тепер, через скоєні народом гріхи та переступи, вони повинні виражати свою жалобу і розпач саме в такий спосіб.

Пророк Ісая - сучасник Михея - також говорить про цей звичай. Так, у 15-му розділі його Книги, у 2-му вірші читаємо: "Він пішов до святині, а Дивон - на узвишся /тобто туди, де поклонялися і служили ідолам/, над Невом і Медвою Моав ридає. Усі голови оголені, всі бороди обстрижені". Тут мова йде про ридання і велику жалобу.

Вони втратили своїх улюблених дітей. На них впала сувора Божа кара.

РОЗДІЛ 2

ДРУГЕ ПОСЛАННЯ ПРОРОКА

ПЕРЕЛІК ОКРЕМИХ ГРІХІВ

В цьому розділі пророк Михей наводить перелік окремих гріхів свого народу. Божа кара впала на людей через те, що вони вклонялися ідолам і коїли переступи, пов'язані з цим. У ті часи ідолопоклонство уособлювало величезну розпусту і повну аморальність.

Високі сфери ідолопоклонства процвітали завдяки діяльності блудниць і повій. Саме так: невичерпним джерелом фінансування їхньої релігії була найстародавніша професія - проституція. Дійсно, секс нерозривно пов'язаний з ідолопоклонством. Те ж саме відбувається і сьогодні серед поклонників сатани та окультистів. На моє переконання, існує певний зв'язок між сучасним окультизмом та ідолопоклонством часів пророка Михея. Секс відіграє особливо важливу роль у них обох. Вони розкривають саме нутро людини, котра порушує заповіді Божі. Гріх статевої розбещеності та ідолопоклонство стоять поряд. Вони руйнують родинне життя. Вони знищують солодкі ніжні стосунки, що існують у шлюбі між чоловіком та жінкою. Подружні статеві стосунки можуть стати найсолодшою, найприємнішою та найдорогоціннішою річчю в світі для обох - і для чоловіка, і для його дружини. Але коли народ висуває секс уперед, виводить його за межі подружніх стосунків, коли він схвалює "вільну любов" в ім'я релігії або "нової моралі", тоді це є незаперечним свідченням занепаду такого народу.

В 2-му розділі пророк Михей розглядатиме гріхи, скоювані однією людиною проти іншої людини, проти людства. Як ви пам'ятаєте, в першому розділі своєї Книги пророк розглядав гріхи, скоювані проти Всевишнього Бога. Ми повинні зрозуміти: якщо людина не має злагоди з Всевишнім Богом, тоді вона неспроможна бути у злагоді з іншими людьми. Але якщо людина має налагоджені стосунки з Богом, тоді вона спроможна налагодити свої стосунки з іншими людьми, хоча й не завжди має таку можливість.

Друзі мої! Попереджаю вас: другий розділ Книги пророка Михея не є дуже приємним. Ви не назвете цей розділ найкращими, найприємнішими сторінками Святого Письма. Однак він наводить перелік і розкриває гріхи народу, що призвели до його покарання. Отож, нам, як і обраному Всевишнім Богом народу, було б на користь прислухатися уважно до слів

пророка Михея й прокинутися, і розпочати діяти згідно волі Божої. Пророк проголошує:

"Горе тим, що замишляють беззаконня і чинять зло на своїх ложах! Вони, як засвітає ранок, його коять, бо їхня рука має силу"

/Мих.2:1/.

Хоча це може означати подружню зраду і статеву розбещеність, головним чином тут йдеться про зло іншого виду. Лягаючи ввечері в ліжку, вони не засинали, а продовжували замишляти і планувати беззаконня, можливо, вони навіть продовжували коїти зло. Я зустрічався з людьми такого типу. Одна жінка скаржилася мені на свого чоловіка: повертаючись ввечері додому, він приносить з собою невирішені на службі проблеми. А коли ввечері вони лягають спати, він продовжує обмірковувати, що він робитиме завтра. А тому не дивно, що дружина його почала вимагати розірвання шлюбу.

"Вони, як засвітиться ранок, зло коять, бо їхня рука має силу". Тобто, вони мають можливість чинити заплановане беззаконня, оскільки мають силу. Дійсно, в сучасному суспільстві також грішники та безбожники досягають успіху. Багатства багатьох країн знаходяться в руках безбожників. Гроші - це влада і могутність, і безбожники вміють спритно чинити беззаконня. Це є головною причиною кризи сучасного суспільства. Справа полягає не в скороченні енергетичних та сировинних ресурсів і не в хибній діяльності тих або інших політичних партій. Суть проблеми полягає в тому, що влада та могутність опинилися в руках безбожників. Саме через цей гріх стався занепад Ізраїлю.

Але більш детально про це ми поговоримо в нашій наступній радіопередачі. Поки що ми прощаємося з вами. До нових зустрічей в ефірі.